

Mångfaldigande och singularitet - Deleuzes revolution

Deleuzes begrepp mångfaldigande och singularitet gör det möjligt att förstå motstånd som direkt politisk förändring. De hjälper oss ur föreställningen att samhällsförändring går via centrala makthavare eller via en förändring av helheten.

Multiplicitet är *mångfaldigande*. Det är både handlingens mångfaldiga och ett resultatet i sig själv: ett mångfaldigande. *Multiplicitet* blir då en annan världsbild än att helheten innehåller delen. Och att det skulle vara helheten som bestämmer delens funktion.

Mångfaldigande bryter sig ur mångfalden

Det är viktigt att inte blanda ihop mångfaldigande med begreppet *mångfald* som ofta används för att beteckna att olika helheter samsas. En mångfald av kulturer skapar olikhet genom likhet. Kulturerna skulle vara lika sig själva. Och därför annorlunda andra kulturer. Medan kulturer som mångfaldigar sig skapar kopplingar, hybrider och innovationer.

Mångfalden av metoder för motstånd skulle kunna leva sida vid sida utan att beröra eller motsäga varandra. Medan att mångfaldiga motståndsmetoderna innebär kopplingar, brytningar och förändringar. Det innebär konflikter. Motstånd mot motståndet.

Multiplicitet skapas av att delen mångfaldigar sig utan att underordna sig en central ordning. Eftersom *del* förutsätter en helhet behöver vi byta ut begreppet *del*. Här använder Deleuze *singularitet* från matematik och dynamisk teori. En singularitet mångfaldigar sig själv. Singularitet är en förändring som skapar nya förändringar. En metod för att både mångfaldiga sig och förändra. Singulariteten lyder inte en central princip eller ordning.

Singularitet för samhällsförändring

I sin *Difference and repetition*, från 1968, visar Deleuze att singularitet är problem[1] och idéer som sätter fart på sig själva. Singulariteten ger inga

generella lösningar som andra ska genomföra. Den ställer inte krav på att makthavarna ska lösa problemen.

Singularitet bygger och skapar multiplicitet utan att bestämmas av en utgångspunkt, av en ordning eller av en större helhet[2]. Singularitet är alltså inte en del av helhet utan sättet eller metoden för att mångfaldiga sig.

Singulariteten skapar själv, utan att bli sig själv nog.

Singulariteten bestäms inte av en inre bestående logik. Det är lätt att falla in i föreställningen att det finns en oföränderlig metod eller logik inbyggd i singulariteten. Men det som gör Deleuzes begrepp dynamiskt är att singulariteten förändrar sina egenskaper när den kopplar sig till andra singulariteter och fenomen.

Revolution är att bygga relationer

För Deleuze ska singularitet inte förstås som kopiering utan som relationer och kopplingar. Detta blir alltså något helt annat än att kopiera ett original, eller att mångfaldiga en central idé. Singulariteten bestäms inte av någon övergripande logik eller av härskare. Den är inte heller bestämd av ett framtida mål. Den är snarare ett ständigt skapande.

Singularitet är metoden för att skapa eller bryta relationer, för att koppla sig eller koppla ur. Singulariteten bestämmer själv hur den kopplar sig. Men samtidigt förändras den; den har inte kontroll över vad som blir till.

Singularitet är när ett politiskt experimenterande får ett eget liv. Singularitet är när samhällsförändring skapar sig själv. Singulariteter blir därför ett alternativ till tron på centralstyrning.

Per Herngren

2009-03-19, version 0.1.2

Referens

Per Herngren, [Postprotest, 2005](#)

Per Herngrens [texter om Deleuze](#).

Gilles Deleuze, Félix Guattari, *A Thousand Plateaus Capitalism and*

Schizophrenia, Continuum, 2007, first published 1980.

Gilles Deleuze, *Nietzsche och filosofin*, Daidalos, 2003, original 1962.

Gilles Deleuze, *Difference and repetition*, Columbia University press, 1994, original 1968.

Gabriel Tarde, *On communication and social influence*, The University of Chicago Press, 1969.

Gabriel Tarde, *The laws of imitation*, Henry Holt and Company, New York, 1903, facsimile 2007 by Books on Demand UMI, franska original 1882-1888.

Gabriel Tarde, *Social Laws An outline of sociology*, 1899, reprinted by Batoche Books, Kitchener, 2000.

Gabriel Tarde, *Penal Philosophy*, Patterson Smith, New Jersey, 1968, original 1890.

Kimberlé Williams Crenshaw, "Mapping the margins, Intersectionality, Identity Politics, and Violence Against Women of Color", In: Martha Albertson Fineman, Rixanne Mykitiuk, Eds. *The Public Nature of Private Violence*, New York: Routledge, 1994, p. 93-118.

Manuel DeLanda, *Intensive science and virtual philosophy*, Continuum, NY, 2002.

Manuel DeLanda, "Virtual Environments and the Emergence of Synthetic Reason". *Flame Wars: the Discourse of Cyberculture*. Edited by Mark Dery. Durham: Duke University Press, 1994.

Fotnoter

[1] Gilles Deleuze, *Difference and repetition*, Columbia University press, 1994, original 1968, p 163, 1, 8.

[2] Manuel DeLanda, *Intensive science and virtual philosophy*, Continuum, NY, 2002, p 16.